СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ

Новине наше излазе сваке седмице двапут а С. Нар. Лист по еданпут.

ГОД. IX.

Пренумерирати се може на свак. ц к Пошти с полгод. ценом 5 фор среб.

ЧИСЛ. 87. ПЕШТА, Неделя 3. Ноемврія. 1846.

УНГАРІЯ.

Нѣг. ц. и кр. Ап. Велич. благоизволило є администратора 16. Ципски вароша: и совѣтника Унг. придворне каммере Емерика от Печи врховним жупаном Загребачке вармеђе милостиво наименовати, а присѣдателю мѣновног апелляціоналног суда Іоанну от Лацковић титулу кралѣв. совѣтника безплатно даровати.

Из Вел. Кикинде. На поютарѣ св. Луке. — Данас є код нас држана скупштина одбора, кои є из поглавара свію десет мѣста нашег окружія на то опредѣлен, да бригу о конечном окружія овог освобоѣеню води. Врло є добро, што се реч о овом нашем дѣлу освобоѣеня явно у ови народни новина повела, те тако и прочи народ диштриктски знати може, шта се и како се у дѣлу овоме поступа и ради, макар да у скупштине поглаварске или сессіє диштриктске недоспева. И баш тога пробитачног обштег знаня ради и я желим средством ови листова, коє нам овуда народ све више чита, неколико речи о данас држаной скупштини поглаварског одбора проговорити. Ясно се увидити дає, да одбор овай поглаварски, премда є на то саставлѣн и опредѣлен, да сву бригу о дѣлу освобоѣеня носи, цео и сам собом неможе присутствовати и бити на месту у Темишвару код администраціє, у Будиму код Коморе, и у Бечу код канцеларіє и обште коморе, гди ће се ово предузимати и пресуђивати: зато дакле, као и тога ради, да би ткогод био, ко би се непрестано о томе старао, да дѣло незаспи, него да се єднако око нѣговог напредка бди и ради, да би ктогод био, ко би и сам овай одпор и наш магістрат, кад, и како є потребно, нуждне кораке чинити позивао, тога велим свега ради предлагали су неки доброжелательи, да се єдан или два човека изберу од стране обштина, и на гореречену цѣл опредѣле, па да пазе и знаду, гди се кад дѣло наше налази, и шта се у нѣму ради, и о томе свему са поглаварским или обштинарским одбором у непрекидном споразумѣнію буду. Но кад се то тако предлагало, ніє се мислило, да тай єдан или два човека сасвим диштрикту странни люди буду, од кои се поуздано неможе очекивати, да ће се свойски о дѣлу нашем бринути; далѣ, ніє се мислило, да се тим начином и под тим условіяма тко избере, као што є данас у одбору овом скоро већ избрано и свршено. То єст, нѣки од членова истог одбора, незнамо из своє или из туђе главе, али сасвим незгодно и непробитачно навалили су, да се єдноме од агента конзіліума у Будиму 1000 фор., и другоме опет агенту код придворне канцелларіє у Бечу 1000 ф. на годину плаћа, а кад се дѣло освобожденія оконча, онда опет свакоме од ови агента по неколико хиляда да се као награда даде. — Нек ми се дозволи на ово примѣтити, прво: да диштрикт већ има агента єдног у Бечу, кога и иначе плаћа, на што дакле іошт и други са особитом платом? Друго: на што толика годишња плата, кад знамо да агентима обично годишнѣ полак толико се плаћа и онда, кад мало више посла имаю? И шта ће овде агент радити имати, и радити моћи? — ништа друго, него писмом єдним и другим одбору явити, да є дѣло диштрикта под овом и овом нумером у совѣт дошло, и под овом и овом нумером опет далѣ куд отишло. И зар нема диштрикт у Будиму, и у Пешти никога свога, кои би му то исто и из любови к народу диштриктском, а из Беча онай и тако од диштрикта плаћани агент явити могао? Треће, агенти ови мислити се може, да неће хитити с дѣлом, кад годишню плату имаю, и то ніє чудо; али є чудо, да ми диштрикћани на године агенте погаћати несумнямо се! Зар смо намерили, да нам се ово тако спасително дѣло годинама провуче, и временом бог зна какве плетке и заплетке за собом повуче? Зар нећемо свакояко похитити, да што свршимо пре идуће дієте, гди се лако могу какве уредбе начинити, коє ће дѣло освобоѣеня отешћати? Или зар невидимо, како цена землѣ сваки дан скаче? и да и зато треба с дѣлом хитити. А найпосле єсу ли ти агенти свои люди, на коих се сердечност можемо свойски ослонити? и нема ли одређених већ сталних депутираца, за коє є речено и утврђено, да скупа, ил по єдан, двоица, кад дѣло изискивало буде, у Будим и Беч иду, и нуждна раде; и ови депутирци, сваки види, да ће због дѣла самог високим и височайшим мѣстама ићи, и самоме пресв. пре толу припадат и иначе морати; па нашто дакле онда туђи люди и агенти?

Иначе новости одавде никакви особити немамо, кромѣ, да смо ових дан обрадовани присутствіем славног сина нашег диштрикта, г. Батванског Павла Трифунца књиж. содруж. Матице Српске предсѣдателя, кога смо чрез изслате из свію 10. окружни места, као и од стране нашег магистрата, депутаціє сердечно поздравили, и ново достойнство кралѣвско предворне коморе совѣтника, честитали, желећи му, да и нама на подпору и понос дуго нам поживи. — О зиданю Кикиндске цркве наше опет

смо ућутали. Оће ли црквене обштине диштритске, као досад гдикоє што су, на Новине пренумерирати се, видићемо. У читаоницу србску доста ревностно идемо, али више у мађарску нашу кассину. О театру србском овдашнѣм други пут ћу явити обширніє. Жито є нешто спало у цени, србско и влашко и мађарско є по 18. а немачко по 20 фор. вв. Женидбе и удатбе ове єсени мало біяше, рђава година, и ако Немци по Банату и небоє се глади, али Србаля и Влаа биће по гдикои после Божића и гладан. Єдан Диштрикћанин.

Из Вршца, 15-тог Окт. — Будући да се сваког родолюбца топла желя тамо клони, да све оно, што би год на чест и отраду милом роду нѣговом служити могло, или образ народнѣ свечаности на себи носи, средствієм народнѣг органа овог, роду свом достави и обнароди, то ми и овом приликом непропуштамо єдно особито торжество и свечаност, коя се 13-тог о. мес. овде у средини нашой догодила, т. є. инсталацію Нѣг. Високопрео. Вршачког епіскопа, г. Стефана Поповића, овде сообштити, сотим више, што є ова инсталація у сваком смислу и призрѣнію тако величествена и сяйна била; да она заиста г. епіскопу, кои се є инсталирао, на чест, а нама свима на радост служи. — На исто торжество ово, кромѣ многочислене приватне господе, свію окружни спаія, официра, и други отмѣни гостію, више є него 10 званични само одбора (депутація) дошло; као од стране вис. генералкомманде банатске, од 3 регименте: влашко-илирске, банатске, и овде станујоће коняничке, две вармеђе т. є. Темишварске и Крашовачке; као и од монтанистическог Оравичког суда; Вршачког магистрата и обштине, и поєдинствено од сваког протопопіята и клера; и заиста тежко є било разликовати, кои є управ одбор кога у сяйности, и богатом накићу превосходіо. — Свима пак овим одборима, и целом торжеству за круну и понос служіо є Нѣг. Високородіє, крал. коммессар, племените Бачке и Бодрогске међе велики жупан, г. Алмашки Іосиф Рудић, кога како витешки стас и дична особа, тако свободни, а при том любки взор, и пріятельско спрама свакога поведеніє тако є свію присутствујући срца плѣнило, да ће он заиста свима незаборавлѣн остати. — Високи овай гост іошт є 11-тог у три сата после подне амо стигао, и кромѣ одслатога од стране плем. Темешке међе оног одбора, кои є нѣга на граници ове међе дочекао и поздравіо, па после свуда, од мѣста до мѣста, са яшећим напреду вармеђским четницима пратіо, дочекан є он и поздравлѣн, чак на єдну штацію од Вршца, у мѣсту Моравици од другог, а на граници атара Вршачког од трећег одбора, коя су оба одбора од стране г. епіскопа пред нѣга послана. — На трећем пак овоме мѣсту сѣо є он на велелѣпна епіскопска кола, коя су на тай конац са 4 коня овде чекала, и тако од свію ови депутація праћен, на ново близу Вршца поздравлѣн буде од 4 одбора од стране Вршачког магистрата и обштине одслатога. — При улазку пак у саму варош прихваћен є од целог єдног отдѣленія, овде станујући палатинални коняника, и тако како од ови, тако и свію одбора, и више него 60 каруца торжествено праћен, између грмлявине звона и прангія приспе епіскопскоме двору, и близу тога уређеном за нѣга конаку, пред коим Нѣг. Високородіє на ново лепо упарађено грађанско воинство са музиком, и г. епіскоп са првим вицешпаном, г. Антоніом Саббо са добродошлицом поздрави. — Траћем іошт целом торжеству овоме, у исти ма, са друге стране обрадує нас пришествієм своим и мандатар А. Е. Митрополитски, пречестн. г. Арсеніє Стойковић, архимандрит Гергетежки, и Бачке діецезе администратор, кои купно сада од свію поздравлѣн буде. — Сутрадан, т. є. 12-тог траяла су взаймна посѣщенія; 13-тог око пол 9 сати у ютру огласила є грмлявина звона и прангія време божествене литургіє, гди є найпре Нѣг. Високопр. г. епіскоп, а после г. мандатар митрополитски од одбора и обучена клера у цркву допраћен. После пак цео одбор оде по Нѣг. Високор. г. крал. коммиссара, кога сам г. епіскоп у орнату црковном обучен, са целим клиром на врати црквени дочека, и међу пѣнієм црковним на мѣсто нѣгово спроведе. Почем сада високи овай сановник и крал. коммиссар пред троном матере Божіє с лева, а г. мандатар испред стола епіскопског с десна за њи приправлѣна мѣста заузму, почне крал. коммиссар нѣму свойственим витиством и жаром слово на мађарском єзику стоєћем на амвону г. епіскопу говорити, при коіой прилики обе дипломе епіскопске старши син нѣгов као актуар прочита. — Ово исто и од стране мандатара митрополитског учинѣно буде с том разликом, што є овай нашим матерньим єзиком, и весма витиствено и лепо слово говоріо; и почем се на истом єзику и граммата, или сингелія митрополитска очита, буде г. епіскоп три пута од клера у столици подигнут, и са обичним церемоніяма од кр. коммиссара и мандатара у стол епіскопски уведен. Од овуда г. епіскоп вративши се натраг, и-пак на амвон стане и найпре г. кр. коммиссару такођер на мађарском, па после г. мандатару на славенском, а затим стекшему се у цркву народу на србском и влашком єзику, тако лепо и сладковитиствено слово изговори, да су како оба прва, тако и цео народ у умиленіє дошли. По овоме изговори Вршачки протопресв. г. Филип Трандафировић у име клера г. епіскопу лепо поздравително слово, и по том почне се божествена служба. — По окончанію божіє службе, у 2 сата, слѣдовао є велики господски обѣд, при ком є више од 150 отмѣни особа присутствовало, и здравице како за здравлѣ и дуговѣчни живот премилостивѣйшег монарха, тако и целог свѣтлог царског дома и породице, далѣ за здравлѣ Нѣг. Високор. г. кр. коммиссара, г. епіскопа, г. мандатара и прочи одбора напіяле се. У вече био є бал, на ком є више од 300 особа мужког и женског пола било. — На исти дан овай изволило є Нѣг. Високор. г. кр. коммиссар лежећем овде отдѣленію палатинални коняника 125 фор. в. в. поклонити, г. пак епіскоп кромѣ 3 акова вина поклоніо є истом отдѣленію на сваког момка 1 фунту говеђине и дневну плату. Сву є пак свечаност, сву гостбину сачійнявала любко госп. епіскопа домаћина са свима гостима обхожденіє и гостолюбіє; увеселеніє и задовольство є обште било, и спомен торжествени и весели ови дана дуго ће у милом спомену код свію нас остати.

Из монастира Беочина. — Діонисій Чупић, бивши 12 год. мон. Язка, и монаст. Беочина 21 год. игуман, и 1 пуну годину проигуман, 8-мог Окт. п. н. т. г. преставіо се, а 10-тог земльи матери свію предат є. Погреб спроводили су г. Лаврентій Герчић, архимандрит Раковачкій, с єдним од братіи єромонахом и діаконом, г. Патрикій Попескул, протосингел Язачки с два од братіи, г. Іри-

ней Радић, игуман Оповачкій, г. Дан. Петровић, игуман Врдничкій с діаконом. — Покойник се радо занимао с кньижеством; нема те можебити србске кньиге, на кою се ніє предчисліо. Лѣтописе є србске све од почетка, т. є. од 1826-е до 1845-те године набавіо. Новине несамо србске Народне, него и Београдске србске, и немачке Будимске држао и радо читао, член и приложник Матице србске био. В. Б.

Пешта. — Новемб. 8-мог држало є Унгарско трговачко дружство главну свою скупштину, на кою су се многочислени акціонери совокупили били. Найглавніи предмет совѣтованя био є тай, хоће ли дружство ово и после претрплѣне толике штете и после толике забуне, у кою є лакомислієм и бѣгством директора свог бившег доведено, іошт и далѣ обстати. После дужег совѣтованя заключено на последку буде, да дружство и за далѣ дѣланѣ своє продужи. По гласу извѣстія, коє є одбор о станю дружства поднео, иманѣ дружства износи од прилике 260.815 фор. 41 кр., а дуг дружства износи 50.491 фор. 53 кр, и тако би дружство іошт дѣйствителног капитала 201.323 фор. у ср. имало. Штета, кою є дружство досад имало, износи од прилике 160.000. фор. ср. За одправлянѣ послова дружства изабран є єдан из 6. член. состоєћи се одбор, коєга су членови слѣдуюћи: Д. Думча, В. Вайс, Куневалдер, Кошут, Надоши, Лидеман. — Индустріялна школа є 1-вог Нов. са великим торжеством дѣйствително отворена. За предуготовително теченіє уписано є већ 63. ученика.

Међу акціонерке Драголюба изволила се уписати господична Єлена Іовановић из Панчева.

ХОРВАТСКА и СЛАВОНІЯ.

Из Карловца. — Од неког времена, од како є сирѣч рана поскупила, люди из Карловца у границу одлазе, и тамо дочекую краишнике, кои с раном у Карловац на вашар иду, пак им ту рану єфтиніє, него што іой є на піяци цена, одкуплюю, и на свой рачун одвозе. Таковим начином несамо што се лихоимство тера са еспапом, кои є сваки дан скупльи а овамо међу свакидашнѣ потребе принадлежи, него се и сиромашки краишник вара, и кралѣвска благайница, коя сбог тога на мостарской маути маньи приход има, подобру штету трпи. Тога ради є слуинска регимента заключиля, да се сваки, кои би се у таковом послу у граници нашао, одма под стражом у Карловац одправи. Слав. магистрат Карловачки увидивши, колико є таково прекупльиванѣ уобште, особито пак за ону классу люди, коя од тога живи, пагубно, дао є исти іошт дан ову уредбу сл. слуинске регим. прогласити.

ЦРНА ГОРА.

Што смо по писмама наши коррешпондента већ явили, то се и у свеобштим новинама потврђує, у коима слѣдуюће читамо: найновіи догађаи у Црной Гори изясню нам изненадно путешествіє владикино. Паша Скадарски, Осман. Малзан паша, сва нѣму на разположеніє стоєћа средства на то употреблює, да се партаю у Црной Гори прибави, и да тамошнѣ жителѣ од владике одврати, и турском правителству приврженима учини, коє му є код многи поклонима и обеćаванѣм за руком пошло. Пре неколико месеци ніє хотѣо владика нека Турской партаи наклонна лица за свештенике произвести. На заповест пашину буду она од другог епископа посвећена, и од паше богато обдарена. Одтуд се іошт већа трвеня у Црной Гори породе, гди готово сваки дан многи паши прелазе. Владика, видећи да се тако нѣгово уваженіє понижава и да се число нѣгови подданика умалява, иде сад у Беч и Цариград, да тамошньим дворовима лично станѣ ствари изложи.

РУССІЯ. — Одесса, усреди Окт. — У великой части Европе жетва є ове године рђаво изпала, а све вѣсти из Подоліє и Украине являю, да є тамо жетва єдна од найплодніи била. Исто тако гласе вѣсти и из прочи предѣла Руссіє, изузимаюћи околност Одессе, Крим, и равнине сѣверно од Азовског мора, гди ране нимало било ніє. Но овога края жетва ніє никада велико втеченіє на нашу піяцу ни имала. Велика множина ране долази увек из внутреньости землѣ, из негдашньи польски провинція, за коє су топла врућа лета увек од ползе бивала.

ПОРТУГАЛЛІЯ. — Последнѣ вѣсти из Лиссабоне овако гласе: положеніє правителства врло є рђаво; кральица хоће, да од Шпаніє помоћ иште, чему є Енглезска противна; краль є изгубіо дрзновеніє, Салданха (министер) забуніо се; народ већ починѣ непослушним бивати; међутим се глас разпростире, да се граф дас Антас са 2500. люди Лиссабони приближава.

ШПАНІЯ. — Мадрит, 24-тог Окт. — Што се приликом празднованя последньи дана найочевидніє показало, єсте совршено негодованіє народа спрама кральице матере Маріє Христине, садашнѣ Херцогинѣ од Ріянцарес, и спрама породице нѣног супруга, на кою су у последнѣ време сваког рода отличія изливана. И у вишим круговима є велико незадовольство против себе побудила, што є своє две кѣери, єдну од 11. а другу од 9. година, коє су грофицама постале, у двору представила, и с ньима се са прочим членовима кралѣвске породице народу показала. Кральицу, гди се год она без Маріє Христине покаже, прима свагда народ са радостним возклицаніем, а гди се ова покаже, влада само озбильно и много значеће ћутанѣ. У кратко, обшта и яка оппозиція се против кральице матере подиже, нѣног супруга, и овога породице.

ВЕЛ. БРИТАННІЯ. — Енглезске єдне новине описую станѣ Ирландске са найцрньим бояма овако: „облак, кои над Ирландском виси, сваки дан є црньи и црньи. Уредбе се истина за умаленіє беде и неволѣ чине, али поред свега тога опустошенія, коя глад причинява, умножаваю се. Умираня од глади починю многочисленни бивати. Убиточни тифус све већма се разпространява. Костурнице ни су тако тамне и жалостне, бойна поля нису тако страшна, каошто є сад изглед Ирландске.“

ФРАНЦУЗСКА. — Рѣка Лоар излила є, и наводненієм овим грдну є штету Французской причинила. Мостови су разорени, друмова су покварени, многа марва водом однешена, многи су домови порушени. Штета є грдна, и тек ће се онда опредѣлити моћи, кад се вода натраг вратила буде. Често рѣка Лоар при наводненіяма землю дебелим ђубретом покрива, одкуд после ньиве плодним постаю, но много пута покривена буду поля шлюнком и песком, сбог коєг после много година ньиве неплодне биваю, и кои се после само са ве-

ликим трошком уклонити дає. Ова несрећа толико здраво сад явно мнѣніє занима, да се о политики мало шта и говори. — Херцог от Омал вратіо се из Мадрита натраг, а после нѣга неколико дана приспѣо є и херцог от Монпанзіє са своіом супругом, принцеви су у Шпаніи учтиво, али ладно дочекани. Шпаньолци непоказую тако велику радост о овом сродству са Французском, а и у Французской нерадую се овом союзу са Шпаніом, кои є увек за обе землѣ пагубан бивао.

ПОЛИТИЗИРАНѢ.

Іосиф II. и Турско царство.

(Продуженіє.)

У Европи ніє била тайна, да Катарина на обновленіє восточно-римског царства мисли; полак у шали, полак у истини били су већ на овай створ будућности навикнули. Нѣни унуци добію имена Александер и Константин; именно млађи по восточно-греческом пропису крштен буде, греческе дойкинѣ за нѣга доведене буду, и к. нѣговой колевки грци приступ добію, да му поклоненіє будуће нѣгове царевине поклоне. Стари Минних правіо є планове за освоєніє османске царевине и Семирамида сѣвера видила се већ на классическу землю Хеллена као владѣтелница премештена; што више, ако є неким потврждаваньма веровати, већ су на освоєніє Цариграда и колайне правлѣне. Све ове мисли произилазиле су из тог предпоставляня, што се озбильног одпора разораваюће се државе бояти било ніє, да ће побѣда оддржана бити, о томе се нитко ни сумняо ніє, само су іошт у томе мнѣнія поделѣна била, докле се побѣда употребити има? И у самом дѣлу видило се руссиским ратом од год. 1768 — 1774-те ово мнѣніє потврждавати се; како є рђаво у многом призрѣнію руссиски овай рат вођен, како су многе погрешке том приликом учинѣне, опет є борба миром кучук-кайнарциским са ползом и славом заключена. Међу несумнителне ствари у политики онога времена принадлежало є, турску државу као неспособну за одпор сматрати; сва путеописанія, сви очевидци посао су одтуд за себе направили били, разтваранѣ османске државе са найживльим бояма представляти. Само поєдини гласови оштроумніи државника сумняли су се о основаности овог потврждаваня; они су питали, како є поред совршеног разпаданя свію внутреньи отношенія могуће, да држава іошт постои, и своим непріятельима велика войнства противоставити може? како є могуће поред мнимог пропаданя владе паша, да се опет у пашалуцима при свакой новой опасности новаца и войника у изобилію накупити може, како се изяснити може, што поред неограниченог деспотїческог самовольія у внутреньости землѣ, опет землѣдѣліє и радиност са далеко разгранатом трговином, код многочисленог жительства суштествовати може? Морало є дакле у масси народа іошт матеріялне и моралне снаге суштествовати, коя є могућним чинила, да држава, кою є явно мнѣніє іошт пре неколико десетина година за мртву прогласила, поред толико внутреньи и внѣшни движенія іошт данас суштествує, као и пре. Истина, смешавали су неспособност они, кои су на вру стояли, са животном силом народа, и држали су целу државу за пропадшу, єрбо є управлянѣ рђаво и жалостно било. И из самог оног, што н. п. барон Тот у своим знаменитостима пише, види се, да є правителство у неописано жалостном станю било, и да є масса народа допуштала, да све онако иде, каошто су сераилски владѣтельи и неразумни везири хотѣли. Што є єдан списатель о садашньой Турской рекао: да є масса она иста, а да є само династія изтрунула, то важи о Турской и за 18-ти век, само с неком ограниченостію. Но онда се ово ніє у рачун узимало, наспрам давно владаюћег потврждения: Турска мора пропасти. Дає се помислити, да є при тако пророчески изреченом разтвореню османске државе и Іосиф. II. свою роллу добіо; монарх, кои се одма у почетку тако опредѣлено као дете 18-тог века показао, ніє смео при овом торжеству хуманитета и Европейске културе оскудѣвати; он и Катарина су од явног мнѣнія као воће нове крстоносне войне означени.

(Продуженіє слѣдує)

ТРГОВИНА и РАДИНОСТ.

Бечка піяца. — На Майдлингерско-Шенбрунски седмични вашар 10-тог Нов. дотерано є 927 ком. свиня, 76V велики и 160 назимади; продавано є по 26—28 кр. фунта.

Цена ране у грошићи у шайну.

	Пешта. пешт. мер.			Ђур. пож. мер.		у Мошонь пож. мер.		у Бесприму. пож. мер.		Н. Беч. беч. мер.	
Жито .	295	340	—	160	165	160	245	160	185	220	230
Наполица .	270	275	—	140	150	136	150	140	155	160	180
Раж .	220	240	—	120	135	140	165	130	135	—	—
Єчам . .	150	160	—	85	95	87	106	82	90	—	75
Зоб . .	100	106	—	—	70	68	78	62	63	—	70
Кукуруз .	144	155	—	—	80	85	120	95	100	90	110

Течай новаца у Бечу 10-ћег Нов.

Државне облигаціє		са 5 на сто	$108\frac{3}{4}$
—	—	„ 4 „ „	$99\frac{5}{8}$
—	—	„ 3 „ „	$70\frac{1}{2}$
Заам од г. 1834.	са изиграв.	од 500 ф.	785
— 1839.	—	250 ф.	$317\frac{8}{16}$
Банк-акціє			1560
Дунавског Паробродства . . .			643
Унгарског Средоточног гвозд пута .			$86\frac{7}{8}$
Пештанског сталног моста . . .			—
Естерхазини Лозови			$62\frac{1}{2}$
Царски дукати			4 ф. 36 кр.

Станѣ Дунава.

у Пешти.

10. Нов.	п. р.	4′	7″	6‴	н. 0.
11. —	—	4′	6″	9‴	—
12. —	—	4′	5″	0‴	—

у Ђуру:

10′ 3″ 0‴ н. 0.

Беч, у Дунаву: 1′ 9″ 0‴ у каналу: 4′ 1″ 0‴ н.0.

Лутрія.

Будим, 7. Нов.					Кошица, 31. Окт.				
61.	68.	59.	1.	33.	59.	18.	68.	60.	88.

Учредник и Издаватель Ѳеодор Павлович. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nro. 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Баймела